

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ**

*ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ
ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ*

ΓΕΝΙΚΗ Δ/ΝΣΗ ΑΝΑΠΤ. ΠΡΟΓΡ/ΣΜΟΥ
ΠΕΡΙΦ/ΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΗ ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΚΠΣ

ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ ΚΑΙ
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΠΕΡΙΦ/ΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

1^η ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

**ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟΥ
ΣΧΕΔΙΟΥ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ 2007-2013**

Ιούνιος 2004

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ**

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ
ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Αθήνα, 4 Ιουνίου 2004

ΓΕΝΙΚΗ Δ/ΝΣΗ ΑΝΑΠΤ. ΠΡΟΓΡ/ΣΜΟΥ
ΠΕΡΙΦ/ΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

Αρ.πρ.23681/ΕΥΣΑΠΠ 882

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΗ ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΚΠΣ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ ΚΑΙ
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΠΕΡΙΦ/ΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Ταχ. Δ/ση: Νίκης 5-7, 10180 Αθήνα
Πληροφορίες: Γραμματεία, τηλ. 210333-2381,-2382,-2988
e-mail: rdp@mneec.gr

ΠΡΟΣ

Ως Πίνακας Αποδεκτών

1^η ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ 2007-2013

1. Γενικές κατευθύνσεις Ανάπτυξης

1.1. Εισαγωγή

Ο στρατηγικός στόχος της βιώσιμης οικονομικής ανάπτυξης με κοινωνική συνοχή μπορεί να επιτευχθεί με την προώθηση μίας ανταγωνιστικής και δυναμικής οικονομίας βασιζόμενης στη γνώση, που να οδηγεί στην πλήρη απασχόληση με τη δημιουργία ποιοτικών θέσεων εργασίας. Οι προσανατολισμοί αυτοί αφορούν στο σύνολο των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ταυτόχρονα, στρατηγικός στόχος για την Ελλάδα είναι η επίτευξη της πραγματικής σύγκλισης και συνοχής προς το μέσο ευρωπαϊκό επίπεδο.

Με τις προοπτικές αυτές, ξεκινούν, σε ευρωπαϊκό και εθνικό επίπεδο, οι διαδικασίες σχεδιασμού της περιόδου που θα ακολουθήσει την υλοποίηση του τρέχοντος ΚΠΣ 2000-2006. Για τη νέα προγραμματική περίοδο 2007 - 2013, που ξεκινά σε τριάντα μήνες από σήμερα, η χώρα μας πρέπει να υποβάλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή - ως τις αρχές του 2006 - ένα νέο κείμενο προγραμματισμού, με τη μορφή ενός Εθνικού Στρατηγικού Σχεδίου Ανάπτυξης, όπου θα περιγράφονται οι κύριοι αναπτυξιακοί στόχοι της χώρας μας σε εθνικό, τομεακό και περιφερειακό επίπεδο.

Το σχέδιο αυτό πρέπει να προκύψει μέσα από ένα γόνιμο διάλογο με τους πολίτες. Η αποτελεσματικότητα του κοινωνικού διαλόγου προϋποθέτει τη συμμετοχή των πιο ζωντανών δυνάμεων του πνευματικού και επιστημονικού κόσμου, των κοινωνικών και οικονομικών εταίρων, της πολιτικής και των μη κυβερνητικών οργανώσεων.

Ο διάλογος με τους πολίτες θα πρέπει να ξεκινήσει άμεσα και να συνεχιστεί, σε πρώτη φάση, τουλάχιστον μέχρι το τέλος του 2004, παράλληλα με άλλες ενέργειες που θα υλοποιηθούν στα πλαίσια των προβλεπόμενων επιπέδων επεξεργασίας, όπως αυτά παρουσιάζονται στη συνέχεια της Εγκυκλίου. Τα συμπεράσματα του κοινωνικού διαλόγου ως προς τις γενικές κατευθύνσεις στρατηγικής της επόμενης προγραμματικής περιόδου, θα συζητηθούν και θα «επικυρωθούν» στα πλαίσια συνεδρίου που θα πραγματοποιηθεί στις αρχές του 2005.

Ο προγραμματισμός 2007-2013 αποτελεί μέρος μιας συνολικής, μακροχρόνιας προοπτικής ανάπτυξης που καλύπτει ολόκληρο το πρώτο τέταρτο του 21^{ου} αιώνα. Ως εκ τούτου, οι βασικοί άξονες ανάπτυξης περιλαμβάνονται ήδη στην τρέχουσα προγραμματική περίοδο 2000-2006 και θα συνεχίσουν να αποτελούν στόχο και κατά την επόμενη εικοσαετία.

Παράλληλα, για την επίτευξη των επιμέρους στόχων απαιτείται μιά αυστηρή ιεράρχηση προτεραιοτήτων.

Στα πλαίσια αυτά, η 3η Έκθεση Συνοχής της Ευρωπαϊκής Επιτροπής παρέχει χρήσιμα στοιχεία για τη διερεύνηση των μελλοντικών πολιτικών ανάπτυξης, ειδικότερα για τις χώρες και περιφέρειες της συνοχής.

1.2. Βασικές αναπτυξιακές επιλογές

Η ελληνική οικονομία, στα πλαίσια της παγκόσμιας αγοράς, εισέρχεται σε μια νέα φάση ανάπτυξης που καθορίζεται από την πορεία της ανταγωνιστικότητάς της. Η πορεία αυτή εξαρτάται από συγκεκριμένους παράγοντες, όπως οι εξελίξεις στο οικονομικό περιβάλλον, η διασφάλιση της κοινωνικής συνοχής, η περιβαλλοντική προστασία και η αναβάθμιση και βελτίωση της παραγωγικότητας.

Στα πλαίσια μιας ολοκληρωμένης στρατηγικής για την ανταγωνιστικότητα και την ανάπτυξη, καθορίζονται και οι πολιτικές επιλογές:

- ενίσχυση της παιδείας και της εκπαίδευσης με έμφαση στην ταχεία προσαρμογή του εκπαιδευτικού συστήματος και του συστήματος κατάρτισης, όπως απαιτούν η εξέλιξη της κοινωνίας και η οικονομία της γνώσης προκειμένου να δοθούν ίσες ευκαιρίες και πρόσβαση στην «ευρεία-ολοκληρωμένη» γνώση.
- ενίσχυση της έρευνας, της ανάπτυξης και της παραγωγής καινοτομίας στη χώρα, και ενθάρρυνση της ενεργότερης συμμετοχής του ιδιωτικού τομέα σ' αυτές.
- βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος και ενίσχυση της εξωστρέφειας και της ανταπόκρισης των επιχειρήσεων στις ευκαιρίες και τις εξελίξεις του διεθνούς ανταγωνισμού.

- ενίσχυση της συμπληρωματικότητας παθητικών και ενεργητικών πολιτικών απασχόλησης και συνυπολογισμός της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής στο ρόλο των πολιτικών για την ανταγωνιστικότητα.
- συνέχιση της δημιουργίας βασικών δικτύων υποδομών, για την κοινωνικο-οικονομική ανάπτυξη και συνοχή.
- αναβάθμιση και προστασία του περιβάλλοντος, με εναρμόνιση της σχέσης αγοράς και φυσικών πόρων, ειδικότερα σε θέματα ενέργειας, γεωργικών εκμεταλλεύσεων, χρήσης γης και ανάπτυξης εναλλακτικών μορφών τουρισμού.
- ενίσχυση της περιφερειακής συνοχής και της ανάπτυξης της υπαίθρου, με έμφαση στις λιγότερο ανεπτυγμένες περιφέρειες, με βάση τα συγκριτικά τους πλεονεκτήματα και με στόχο να ανταπεξέλθουν οι περιφέρειες αυτές στον εθνικό και ευρωπαϊκό ανταγωνισμό.

Βασικές προϋποθέσεις είναι η συνέχιση των διαρθρωτικών αλλαγών στο πλαίσιο της ενιαίας αγοράς και της οικονομικής ολοκλήρωσης της χώρας με τη διεθνή αγορά, η αναδιάρθρωση της δημόσιας διοίκησης και ο εκσυγχρονισμός της σε όλα τα επίπεδα και τους τομείς.

1.3. Βασικά ερωτήματα ως προς την αναπτυξιακή στρατηγική και την πολιτική εφαρμογής της

Στα πλαίσια των ανωτέρω γενικών επιδιώξεων βασικά ερωτήματα που τίθενται για τον προσδιορισμό της αναπτυξιακής στρατηγικής και της εφαρμογής της είναι τα ακόλουθα:

α) οικονομική ανάπτυξη

- διατήρηση υψηλών επενδύσεων σε πάγιο κεφάλαιο και προσαρμογή προς τις απαιτήσεις επίτευξης καλύτερων επιδόσεων στην έρευνα, στις νέες τεχνολογίες και στην κοινωνία της γνώσης
- σχεδιασμός ενίσχυσης της εξωστρέφειας της οικονομίας και ενίσχυσης της διαδικασίας οικονομικής ολοκλήρωσης των αγορών
- τρόποι μείωσης του γραφειοκρατικού κράτους και βελτίωση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών προς τις επιχειρήσεις
- οριοθέτηση και κατεύθυνση της οικονομικής δραστηριότητας προς την αναπτυξιακή πολιτική

β) κοινωνική συνοχή

- τρόποι βελτίωσης της ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης και της συνεχούς αναβάθμισης των γνώσεων και ικανοτήτων του διδακτικού προσωπικού σε όλες τις βαθμίδες.
- προσανατολισμός των εκπαιδευτικών προγραμμάτων στις απαιτήσεις της κοινωνίας της γνώσης, της τεχνολογίας, της παγκοσμιοποιημένης οικονομίας και της ανάπτυξης γνωστικών αντικειμένων για την παρακολούθηση και διαμόρφωση της εξέλιξης των νέων τεχνολογιών.
- προσανατολισμός των υποδομών για την αύξηση της πρόσβασης των πολιτών στη γνώση, κατάρτιση, εργασία και τη βελτίωση της ποιότητας ζωής μέσω συγκοινωνιακών υποδομών και ανάπτυξης της κοινωνίας της πληροφορίας

- τρόποι μείωσης των κοινωνικών ανισοτήτων σε θέματα εργασίας, μαθησιακής διαδικασίας, κοινωνικής ενσωμάτωσης, κλπ.

γ) αειφόρος ανάπτυξη

- ιεράρχηση των προτεραιοτήτων αειφορίας μακροχρόνια σε τοπικό, περιφερειακό, εθνικό και παγκόσμιο επίπεδο με ανάλυση της αλληλοσυσχέτισης των υπο-συστημάτων και σε συνδυασμό με εξωγενείς παραμέτρους (θεσμικό πλαίσιο, εθνικές, ευρωπαϊκές και διεθνείς συμφωνίες, κλπ.)

δ) βελτίωση της παραγωγικότητας

- κατεύθυνση ανάπτυξης της έρευνας και τεχνολογίας και εύρεση μεθόδων εκμετάλλευσης και διάχυσης νέων τεχνολογιών και καινοτομιών σε συνάρτηση με το γεωγραφικό χώρο και οικονομικο-κοινωνικό περιβάλλον της χώρας.
- αναζήτηση κατάλληλων κινήτρων θεσμικού (κανόνες διαφάνειας, απλοποίηση διαδικασιών, διασφάλιση δικαιωμάτων ευρεσιτεχνίας) και οικονομικού χαρακτήρα (φορολογικές ρυθμίσεις, ενισχύσεις) για να ευνοηθεί η έρευνα και καινοτομία.
- τρόποι στήριξης της επιχειρηματικότητας με στόχο την αποτελεσματικότητα των υφιστάμενων επιχειρήσεων, τη δημιουργία και ανάπτυξη νέων επιχειρήσεων ανταγωνιστικών, καινοτόμων με υψηλή προστιθέμενη αξία.
- εξεύρεση και τρόποι ανάδειξης συγκριτικών περιφερειακών και τοπικών πλεονεκτημάτων για τη μείωση των διαρθρωτικών αδυναμιών, λαμβάνοντας υπόψη τη συντελούμενη αναδιάρθρωση του αγροτικού τομέα.

2. Γενικές αρχές οργάνωσης της κατάρτισης του Στρατηγικού Σχεδίου Ανάπτυξης

Οι κατευθύνσεις ανάπτυξης καθώς και οι αρχές οργάνωσης και λειτουργίας θα εξειδικευτούν περαιτέρω κατά το επόμενο χρονικό διάστημα **με τον προσδιορισμό ειδικών θεμάτων προς συζήτηση και επεξεργασία με όλους τους εμπλεκόμενους κεντρικούς και περιφερειακούς φορείς του σχεδιασμού.**

2.1. Όργανα κατάρτισης του Σχεδίου Ανάπτυξης

Ο σχεδιασμός του Στρατηγικού Σχεδίου Ανάπτυξης σύμφωνα με το υπάρχον θεσμικό πλαίσιο ανήκει στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, σε συνεργασία με τα καθ' ύλην αρμόδια Υπουργεία και τις Περιφερειακές και Τοπικές Αρχές, και με την υποστήριξη της ΜΟΔ.

Τα επίπεδα επεξεργασίας του Σχεδίου, υπό τον Υφυπουργό Οικονομίας & Οικονομικών, ορίζονται ως εξής:

Επίπεδο επεξεργασίας 1 : «Επιτροπή Συντονισμού και Χάραξης Πολιτικής»

Η «Επιτροπή Συντονισμού και Χάραξης Πολιτικής» αναφέρεται στον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών.

Θα λειτουργήσει ως κεντρικός συντονιστικός μηχανισμός, θα θέσει το κεντρικό πλαίσιο μέσα στο οποίο θα πρέπει να κινηθεί το Σχέδιο Ανάπτυξης, καθώς και τα γενικά αλλά και ειδικά θέματα που θα πρέπει να συζητηθούν στον κοινωνικό διάλογο.

Κύριο μέλημα της επιτροπής, όπως αναφέρθηκε ανωτέρω, θα είναι ο προσδιορισμός του ρόλου της χώρας κατά το πρώτο τέταρτο του 21^ο αιώνα στο νέο περιβάλλον της παγκοσμιοποιημένης αγοράς της Ε.Ε. και των υπόλοιπων οικονομικά αναπτυγμένων χωρών, των νέων αναδυομένων χωρών της περιοχής (Βαλκάνια – Τουρκία - χώρες της Μαύρης Θάλασσας - κεντρο-ανατολική Μεσόγειος) και του ευρύτερου περιγύρου (χώρες της Κεντρικής Ασίας).

Στα πλαίσια αυτά η επιτροπή θα προσδιορίσει και εξειδικεύσει τις τομές που απαιτούνται ώστε η ελληνική κοινωνία να ανταποκριθεί στις προκλήσεις σε μια σειρά από θέματα στα οποία ο πολίτης καθημερινά διαπιστώνει την ύπαρξη προβλημάτων προσαρμογής π.χ. Δημόσια Διοίκηση, παιδεία, ενσωμάτωση μεταναστών, «εξασφάλιση» της τρίτης ηλικίας, βαθμός παρέμβασης του κράτους κλπ. Θα πρέπει επίσης να εντοπίσει, εξετάσει και ερμηνεύσει τις αποκλίσεις μεταξύ στόχων και αποτελεσμάτων των προηγούμενων ΚΠΣ και να επεξεργασθεί συγκεκριμένες προτάσεις για την υπέρβαση των δυσκολιών υλοποίησης του νέου σχεδίου ανάπτυξης.

Η επιτροπή δεν θα πρέπει να αρκεστεί στη σύνταξη καταλόγων ενεργειών και έργων ασύνδετων μεταξύ τους, αλλά θα πρέπει να διατυπώσει μια συγκροτημένη πρόταση στρατηγικής για την ανάπτυξη με συγκεκριμένες πρόνοιες για την υπέρβαση των δυσκολιών εφαρμογής της. Για το σκοπό αυτό θα εισηγηθεί την επιλογή «διακεκριμένων προσωπικοτήτων» οι οποίες θα κληθούν να διερευνήσουν διάφορα ζητήματα και θα έχει την ευθύνη της συγκέντρωσης και επεξεργασίας του απαραίτητου υλικού.

Στην επιτροπή θα τεθεί ένα ακριβές πλαίσιο εργασίας με ζητήματα που θα πρέπει να απαντηθούν, όπως αυτά που αναφέρονται στα «Βασικά ερωτήματα αναπτυξιακής στρατηγικής», καθώς και ένα ρεαλιστικό χρονοδιάγραμμα.

Σύνθεση Επιτροπής

Η επιτροπή θα είναι ολιγομελής - όχι πάνω από δέκα άτομα- και θα συνεδριάζει τουλάχιστον δύο φορές το μήνα. Σύμφωνα με το έργο που θα κληθεί να επιτελέσει, τα μέλη θα πρέπει να προέρχονται από τον ευρύτερο επιστημονικό, επιχειρηματικό και τεχνικό χώρο, με εμπειρία σε θέματα αναπτυξιακής στρατηγικής και κοινωνικο-οικονομικών εξελίξεων σε εθνικό και διεθνές επίπεδο. Στην επιτροπή θα συμμετέχει ο Προϊστάμενος της Ειδικής Υπηρεσίας Σχεδιασμού και Αξιολόγησης Περιφερειακής Πολιτικής και Προγραμμάτων (ΕΥΣΑΠΠ) του ΥΠ.ΟΙ.Ο

Τα μέλη της Επιτροπής θα πρέπει όχι μόνο να διακρίνονται για την τεχνική τους επάρκεια αλλά και να διαθέτουν μια εμπεδωμένη αντίληψη σε μείζονα κοινωνικά ζητήματα. Καλό θα είναι να έχουν συμμετάσχει σε ομάδες εργασίας διεθνών οργανισμών, ιδρυμάτων ή επιχειρήσεων.

«Διακεκριμένες προσωπικότητες».

Διαπιστώνεται η ανάγκη συνεργασίας με πρόσωπα που διαθέτουν συσσωρευμένη εμπειρία σε σημαντικά για το σχεδιασμό ζητήματα που όμως δεν είναι διαθέσιμα να συνεργαστούν σε τακτή βάση με το ΥΠ.ΟΙ.Ο. Πρόκειται για υψηλόβαθμα στελέχη Ευρωπαϊκών Οργάνων και Οργανισμών, Διεθνών Οργανισμών, πανεπιστημιακούς σε ιδρύματα της χώρας και του εξωτερικού, ξένους εμπειρογνώμονες κλπ.

Οι προσωπικότητες αυτές θα επιλέγονται από τον Υφυπουργό μετά από εισήγηση της επιτροπής και θα συνεργάζονται με αυτήν.

Επίπεδο επεξεργασίας 2: «Ομάδα κατάρτισης»

Η ομάδα κατάρτισης αναφέρεται στο Γενικό Γραμματέα Επενδύσεων και Ανάπτυξης και υποστηρίζει την επιτροπή σε καθημερινή βάση.

Κατευθύνεται από το Συντονιστή της επιτροπής και συνεργάζεται με τα στελέχη σχεδιασμού των Υπουργείων και Περιφερειών, τους Αξιολογητές των τομεακών Επιχειρησιακών προγραμμάτων και των ΠΕΠ, το ΚΕΠΕ, τις διάφορες συντονιστικές Διυπουργικές επιτροπές που λειτουργούν κατά καιρούς, διεθνείς Οργανισμούς για την ανταγωνιστικότητα, φορείς σχεδιασμού άλλων χωρών της ΕΕ των 25 κλπ.

Θα στελεχωθεί από ολιγάριθμο εξειδικευμένο επιστημονικό προσωπικό καθώς και γραμματειακή υποστήριξη που θα επιλεγούν σύμφωνα με τις διαδικασίες της ΜΟΔ. Ένα από τα στελέχη θα λειτουργεί ως επικεφαλής της ομάδας.

Η ομάδα θα λειτουργήσει μέχρι το 2007 και με την έναρξη της Δ' προγραμματικής περιόδου, είτε θα πάψει να υπάρχει είτε θα ενσωματωθεί σε ένα νέο μηχανισμό του επόμενου προγραμματισμού.

Επίσης, η ΕΥΣΑΠΠ θα έχει την ευθύνη διεξαγωγής του διαλόγου με τους κοινωνικούς και οικονομικούς εταίρους της χώρας.

Επίπεδο επεξεργασίας 3: «Ομάδες Σχεδιασμού Υπουργείων και Περιφερειών»

Θα προωθηθούν οι διαδικασίες, με κριτήρια ΜΟΔ, πρόσληψης σε κάθε Υπουργείο, και ενδεχομένως Περιφέρεια, δύο στελεχών σχεδιασμού και γραμματείας. Τα στελέχη αυτά θα αναφέρονται απευθείας στο Γενικό Γραμματέα.

Η τοποθέτησή τους θα γίνει αφού έχει συνταχθεί αναλυτική περιγραφή θέσης εργασίας και πρόγραμμα δουλειάς από την ομάδα κατάρτισης του Σχεδίου.

Βασική μέριμνα της ομάδας αυτής, που μπορεί να συμπληρωθεί / ενισχυθεί και με ένα στέλεχος της μονάδας Α' της διαχειριστικής αρχής του αντίστοιχου προγράμματος, θα είναι κατ'αρχήν η συγκέντρωση και επεξεργασία όλου του υλικού των αξιολογήσεων, των μελετών και των δεικτών απόδοσης που έχουν κατά καιρούς συνταχθεί για το συγκεκριμένο Υπουργείο/ΕΠ. Επίσης, θα συστηματοποιήσει τις επαφές του Υπουργείου / Περιφέρειας με αντίστοιχα όργανα σε άλλες χώρες μέλη της ΕΕ και σε διεθνείς Οργανισμούς. Τέλος, θα αποτελεί το σύνδεσμο του Υπουργείου / Περιφέρειας με την Ομάδα Κατάρτισης του ΥΠ.ΟΙ.Ο.

Οι ομάδες αυτές θα πρέπει να έχουν συνεχή υποστήριξη στη μέθοδο εργασίας τους από την Ομάδα Κατάρτισης του Σχεδίου. Ανάλογα με την πορεία της προετοιμασίας του Σχεδίου οι πυρήνες αυτοί μπορεί να μετεξελιχθούν σε μονάδες στρατηγικού σχεδιασμού του κάθε Υπουργείου / Περιφέρειας.

2.2. Περιεχόμενα και φάσεις κατάρτισης

Η κατάρτιση του νέου Στρατηγικού Σχεδίου περιλαμβάνει δύο στάδια:

- I. Διάγνωση των αναπτυξιακών προοπτικών**
- II. Σχεδιασμός του Στρατηγικού Σχεδίου**

I. Στάδιο διάγνωσης των αναπτυξιακών προοπτικών

Η διάγνωση των αναπτυξιακών προοπτικών περιλαμβάνει τις ακόλουθες διαδικασίες:

- Σύσταση των οργάνων κατάρτισης, καθορισμός αρμοδιοτήτων και ανάθεση εργασιών (κατάρτιση προδιαγραφών, ερωτηματολόγια, αναθέσεις έργου)
- Έρευνα - συγκέντρωση των στοιχείων που συνιστούν την υπάρχουσα κατάσταση, με έμφαση στα επιμέρους προβλήματα, τις διαφαινόμενες τάσεις, κλπ.
- Επεξεργασία των στοιχείων της ανάλυσης (SWOT ανάλυση)
- Διατύπωση συμπερασμάτων και των βασικών κατευθύνσεων ανάπτυξης
- Κατάρτιση της ex ante αξιολόγησης του νέου Στρατηγικού Σχεδίου Ανάπτυξης.

Στα πλαίσια των βασικών αναπτυξιακών επιλογών και με βάση την ανάλυση της υπάρχουσας κατάστασης, κατά το 1^ο στάδιο διατυπώνονται και διερευνώνται συστηματικά βασικά ερωτήματα, εξετάζονται εναλλακτικές κεντρικές ιδέες και πιθανές επιλογές. Μετά την επεξεργασία τους οριστικοποιούνται οι στρατηγικές επιλογές ανάπτυξης.

Για το σκοπό αυτό τα όργανα κατάρτισης και οι αρχές σχεδιασμού αξιοποιούν την υπάρχουσα εμπειρία και μελέτες, εξετάζουν τις επιστημονικές εξελίξεις και κάνουν χρήση εμπειρογνωμοσυών, μελετών, επιστημονικών συναντήσεων, κλπ.

Στα πλαίσια αυτά προγραμματίζεται, σε κεντρικό επίπεδο, η εκπόνηση των ακόλουθων μελετών:

- Γενική Μελέτη Προοπτικών Ανάπτυξης.
- Μελέτη Ανάπτυξης του χώρου σε Εθνικό και Περιφερειακό επίπεδο.
- Μελέτη Ανάπτυξης των Παραγωγικών δραστηριοτήτων
- Μελέτη Ανάπτυξης του Ανθρώπινου δυναμικού.
- Μελέτη Ανάπτυξης των Υποδομών

II. Στάδιο Σχεδιασμού του Προγράμματος

Στη βάση των στρατηγικών επιλογών που απορρέουν από το στάδιο διάγνωσης καταρτίζεται το Στρατηγικό Σχέδιο Ανάπτυξης με εξειδίκευση σε προτεραιότητες τομεακές και γεωγραφικές, και σχεδιάζονται τα Επιχειρησιακά Προγράμματα.

3. Αρχές οργάνωσης της κατάρτισης του Στρατηγικού Σχεδίου σε επίπεδο Υπουργείων και Περιφερειών

Στη βάση των ανωτέρω γενικών κατευθύνσεων, οι Αρχές Υπουργείων και Περιφερειών που εμπλέκονται στις διαδικασίες κατάρτισης, καλούνται να προετοιμασθούν για τη συμμετοχή τους στην εκπόνηση του νέου Στρατηγικού Σχεδίου Ανάπτυξης.

Κάθε επίπεδο Αρχής διαμορφώνει θέσεις στα πλαίσια των κατευθύνσεων του ανωτέρου επιπέδου, λαμβάνοντας υπόψη τις σχετικές θέσεις κατωτέρου επιπέδου (κεντρική αρχή σχεδιασμού, αρμόδια αρχή περιφερειακού / τοπικού σχεδιασμού, αρχή σχεδιασμού επιπέδου τελικού δικαιούχου, τελικού αποδέκτη). Η αρχή σχεδιασμού επιπέδου τελικού δικαιούχου βαθμιαία διαβουλεύεται με αρμόδιους φορείς κατηγοριών πράξεων και δράσεων. Κρίνεται σκόπιμο να δημιουργηθούν ηλεκτρονικοί χώροι ανοιχτού διαλόγου.

Στα πλαίσια των ανωτέρω, κατά το επόμενο διάστημα οι αρχές σχεδιασμού θα πρέπει να προβούν στις ακόλουθες ενέργειες:

I. Σύσταση και ενημέρωση των οργάνων

- Σύσταση και ενημέρωση των αρμόδιων οργάνων κατάρτισης, για τον προγραμματισμό κατάρτισης του Σχεδίου.

- Ενημέρωση αρχών Δημοκρατικού Προγραμματισμού.
- Οργάνωση των αρχών σχεδιασμού προκειμένου να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις του νέου προγραμματισμού.

II. Εξειδίκευση του έργου

- Εξειδίκευση των απαιτήσεων κατάρτισης του Προγράμματος.
- Αρχικός προγραμματισμός ενεργειών σχεδίασης του Προγράμματος:
 - συμμετοχή στις διαδικασίες του κεντρικού σχεδιασμού
 - συλλογή στοιχείων από τις επιμέρους υπεύθυνες αρχές προγραμματισμού
 - οργάνωση της διαβούλευσης με τους αρμόδιους φορείς και εταίρους, στην προοπτική του Στρατηγικού Σχεδίου
 - κατάρτιση χρονοδιαγράμματος εκπόνησης του Σχεδίου
 - καθορισμός αναγκαίων εμπειρογνωμοσυνών και μελετών.

Με την ολοκλήρωση των ανωτέρω πρώτων ενεργειών οι Αρχές Σχεδιασμού υποβάλλουν ένα πρώτο «φύλλο πορείας» κατάρτισης του Στρατηγικού Σχεδίου.

Οι Αρχές Σχεδιασμού καλούνται να προετοιμασθούν για τη διοργάνωση επιστημονικών συναντήσεων που θα αφορούν στα κύρια θέματα. Η προετοιμασία τους μπορεί να απαιτήσει τη συμμετοχή εμπειρογνομόνων οι οποίοι θα διαμορφώσουν θεματολογία και θα συντάξουν σύντομη έκθεση η οποία θα αποτελέσει το έναυσμα των συζητήσεων. Τα πορίσματα των συναντήσεων θα χρησιμεύσουν, μαζί με το μελετητικό υλικό, για την επεξεργασία του κειμένου της διάγνωσης αναγκών.

Καθ'όλη τη διάρκεια του σχεδιασμού τηρούνται οι διαδικασίες διαβούλευσης, οριζόντια και κάθετα, με τους αρμόδιους φορείς και οικονομικούς και κοινωνικούς εταίρους προκειμένου να διαμορφωθεί πολύπλευρη προσέγγιση εναλλακτικών επιλογών.

Στην ηλεκτρονική πύλη <http://www.hellaskps.gr> του διαδικτύου θα δημιουργηθεί με την υποστήριξη της ΜΟΔ, ειδικός υπερ-σύνδεσμος που θα οδηγεί στο υλικό προετοιμασίας της Δ΄ Προγραμματικής Περιόδου. Ο σύνδεσμος αυτός θα χρησιμεύσει σαν ουσιαστικός πόλος ανάπτυξης ιδεών και διάχυσης της ενημέρωσης. Αντίστοιχοι υπερ-σύνδεσμοι θα πρέπει να δημιουργηθούν στις επιμέρους Αρχές Σχεδιασμού Τομεακών και Γεωγραφικών ενοτήτων.

Το Εθνικό Στρατηγικό Σχέδιο Ανάπτυξης, μετά την ολοκλήρωση των δύο φάσεων επεξεργασίας του κατατίθεται στο εθνικό Κοινοβούλιο.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΩΛΙΑΣ